

A Fővárosi Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Bacsek György Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Bacsek György ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2018. március 19. napján kelt 19.P.20.854/2018/6. számú ítélete ellen az I-II. rendű alperesek részéről 2.Pf.20.546/2018/3. szám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a II. rendű alperes az elsőfokú perköltséget a felperes részére köteles megfizetni.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett ... internetes portálon 5 napon belül "... címmű cikk elérhetőségéig, annak levétele esetében a levételtől számított 30 napig a cikk címe felett, a cikkel azonos betűtípussal és azonos betűméretben tegye közzé az alábbi közleményt: "Helyreigazítás: Az általunk szerkesztett ... internetes portálon ... napján közzétett ..." címmű cikkünkben azt a valós tény, hogy felperes neve személyesen nem jelent meg a ... Törvényszéken a ... néven ismert ... és az ... néven ismert ... szembeni személyiségi jogi per ...-én megtartott tárgyalásán, abban a hamis színben tüntettük fel, hogy nem vállalta a szembesítést fenti személyekkel az általuk róla a korábbi ... kapcsolatok fennállásának állítása miatt.

Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a bíróság korábban elrendelte felperes neve és az általa beperelt személyek közötti szembesítést.

A valóság ezzel szemben az, hogy felperes neve az általa indított per ... napján megtartott első tárgyalásán megjelent, személyes meghallgatását a bíróság fogatosította, további személyes megjelenését a bíróság nem rendelte el, szembesítést a bíróság nem rendelt el, a ...-én megtartott tárgyalásra felperes neve jogi képviselőjét idézte a ... Törvényszék."

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.000 forint + 27% áfa perköltséget, továbbá az államnak külön felhívásra 36.000 forint kereseti illetéket.

Ítéletének indokolásában ismertette Pp. 495. § (1) és (2) bekezdését, 496. §-át, Magyarország Alaptörvényének IX. cikkét, az Smtv. 4. §-át, 10. §-át és 12. §-át, a PK 12., 13., 14. és 15. számú állásfoglalásokat.

Tényként állapította meg, hogy a felperes jóhírnév és emberi méltóság megsértése miatt személyiségi jogi pert indított ... és társai ellen. A per a ... Törvényszéken ... számon van folyamatban, az ügyben a bíróság az első tárgyalást ... napján tartotta meg. A tárgyalási jegyzőkönyvből megállapítható, hogy a felperes a tárgyaláson személyesen megjelent, ... nem volt jelen, az idézése "nem kereste" jelzéssel érkezett vissza. A későbbi VIII. rendű alperes, ... (...) ekkor még nem állt perben. A tárgyaláson a bíróság meghallgatta a felperest, személyes nyilatkozatát jegyzőkönyvben rögzítette. Ezt követően a tárgyalást elhalasztotta, a soron következő, ...-i tárgyalásra a felperes jogi képviselőjét idézte meg. A bíróság ... napján tartott újabb tárgyalást, ahol a felperes képviselőjében ... ügyvéd jelent meg, jelen volt továbbá ... I. rendű és ... VIII. rendű alperesként.

A jegyzőkönyvben rögzítettekből megállapítható, hogy a bíróság nem rendelte el és nem foganatosította az alperesek személyes meghallgatását és szembesítést sem rendelt el az ügyben. Ezért valótlán az a cikk címében megfogalmazott alperesi állítás, miszerint a felperes nem vállalta a szembesítést. Mivel szembesítésről nem volt szó, valótlán tényből okszerű következtetés sem vonható le arra vonatkozóan, hogy azt nem vállalta volna a felperes. A PK 14. számú állásfoglalásban foglaltaknak megfelelően a véleménynyilvánítást megalapozó tények valóságtartalmának a bizonyítása is a közlőt terheli, ennek hiányában a közlés nem tekinthető véleménynyilvánításnak.

A perbeli esetben nincs olyan tény, amiből az alperes vagy akár az újságnak nyilatkozó érintettek véleményét fogalmazhatnának meg arról, hogy a felperes bármit vállalt, vagy nem vállalt volna. A tény csupán annyi, hogy a felperes nem jelent meg egy olyan tárgyaláson, amelyre a bíróság személyes megjelenés kötelezettségével nem idézte, ahol szembesítés elrendelésére, sőt a megjelent alperesek meghallgatására sem került sor.

Mindezek alapján az I. rendű alperest helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte azzal, hogy a való tények körében a helyreigazítás szövegét a PK 15. számú állásfoglalás alapján maga fogalmazta meg, tekintettel arra, hogy a felperes által megjelölt helyreigazítási közlemény tartalma meghaladta a cikk tartalmi kereteit.

A Pp. 81. § (1) bekezdése, 83. § (1) bekezdése és (5) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítélettel szemben az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, a felperes perköltségben való marasztalását kérték. Az első fokon hozott határozat felülbírálatát a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjaira alapítottan kérték. A Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontjára hivatkozással mellőzték a jogszabálysértés megjelölését. Másodlagosan arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság ítélete sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglaltakat, mivel ezen rendelkezés értelmében helyreigazításnak csak tényállítások esetén van helye.

Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből téves jogi következtetést vont le. A sérelmezett állítások tényekből levont következtetések, a tényalap a valóságnak megfelel, az a peres eljárás során bizonyítást nyert.

A PK 12. számú állásfoglalásban foglaltak alapján vélemény helyreigazítás tárgyat nem képezheti.

Egy átlagolvasóban a cikk alapján nem keletkezhet a felperes által állított hamis látszat, hiszen a

sérelmezett írás arról szól, hogy az abban nyilatkozó ... azért utazott haza Angliából, hogy szembesítésre kerüljön sor közte és a felperes között, ez azonban elmaradt, tekintettel arra, hogy a felperes nem jelent meg, pedig a tárgyalási hatánapról nem vitatottan tudomása volt.

Semmilyen utalást nem tesz a cikk, amely akár csak sejtetné azt, hogy a felperes azon okból kifolyólag nem jelent meg, mert nem merné vállalni a szembesítést a cikkben megnevezett személyekkel.

Az, hogy a bíróság szembesítést elrendelt-e vagy sem, lényegtelen tévedésnek minősül, a PK 12. számú állásfoglalásban foglaltak szerint pedig a helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, a II. rendű alperes perköltségben marasztalását indítványozta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást teljeskörűen feltárta, a feltárt bizonyítékokból okszerű következtetéseket levonva hozta meg az ítéletét, sem anyagi, sem eljárási szabályt nem sértett. A megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés nem vonható le, mérlegelési jogkörben pedig nem hozott döntést az elsőfokú bíróság, így az alperesek által a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjai alapján előterjesztett fellebbezés megalapozatlan.

Hamis színben tünteti fel a valóságot az, ha a közlés a való tényeket önkényesen kiragadott, tartalmilag fogyatékos módon tesz közzé és emiatt téves következtetés levonására ad okot (BH1990.210.). Az I. rendű alperes a perbeli esetben ezt tette, úgy írta le róla cikke címében, hogy egy perben nem vállalta szembesítést a róla valótlanságokat állítókkal, hogy az érintett perben a bíróság nem is rendelte el a szembesítést. A szembesítés elrendelése vonatkozásában az I. rendű alperes kifejezetten valótlanságot állított. Elhallgatta azt a körülményt, hogy azokkal, akikkel őt állítólagosan szembesíteni kellett volna, nem is vették át az idézést az érintett tárgyalásra, melynek okán abban a hiszemben volt, hogy nem is fognak megjelenni. Elhallgatta azt is, hogy a ... Törvényszék nem is idézte személyes megjelenés kötelezettségével az érintett tárgyalásra.

Az alperesek fellebbezése nem megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó, a Pp. 380. §-ában megjelölt körülményt nem észlelt, az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött. A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta.

A Pp. 369. § c) pontjára alapított felülbírálat körében a Fővárosi Ítéltábla nem látott lehetőséget arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényekből eltérő jogi következtetéseket vonjon le. Döntését nem mérlegelési jogkörben hozta, hanem a megállapított tényeket minősítette jogilag, amikor úgy foglalt állást, hogy a sérelmezett alperesi közlések nem tényekből levont következtetések, illetve véleménynyilvánítások, hanem tényállítások. Erre tekintettel a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja szerinti felülmérlegelésnek nincs helye. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az érdemben helyes elsőfokú döntést a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Az elsőfokú ítélet rendelkező része nem tartalmazza, hogy a II. rendű alperes a 40.000 forint + áfa perköltséget a felperes részére köteles megfizetni, ezért azt a másodfokú bíróság ebben a körben pontosította.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakat emeli ki.

Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a perbeli esetben nem állt rendelkezésre olyan

ténybeli alap, amelyből az alperesek okszerű következtetést vonhattak le arra vonatkozóan, hogy a felperes nem vállalta a szembesítést.

Az ismert tények szerint a felperes a sérelmezett cikkben megjelölt tárgyaláson személyesen nem jelent meg. Tény ugyanakkor az is, hogy idézésére nem is került sor, szembesítését a személyiségi jogi per I. és VIII. rendű alpereseivel, ... és ... a ... Törvényszék - sem az adott tárgyaláson, sem korábban - nem rendelte el. A felperes személyes meghallgatása a korábbi tárgyaláson megtörtént, a következő tárgyalásokra a bíróság csak a jogi képviselőjét idézte.

Ezen való tényekkel szemben az alperesi írás valótlanul azt állította, hogy a bíróság szembesítést rendelt el, „felperes neve reggel 9 órára volt hivatalos a ... Törvényszékre”. Közölte azt is, hogy „a két előadó (... és ...) hiába várta a pártelnököt.” A cikk elhallgatta azt a való tény, miszerint a felperes idézésére - sem személyes meghallgatás, sem szembesítés céljából - nem került sor. Ezzel, valamint az írás címében megtett állítással, miszerint „...” a hamis látszateltetés megvalósult. Az elsőfokú bíróság mindezekre tekintettel az I. rendű alperest jogszerűen kötelezte helyreigazítás közzétételére.

Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, a II. rendű alperes köteles ezért a felperes részére a Pp. 83. §-a alapján perköltség megfizetésére. A jogi képviselővel eljáró alperes költségigényét a Pp. 83. § (4) bekezdésének megfelelően a jogszabályban előírt költségjegyzéken terjesztette elő, igényét 6 munkaóra után 30.000 forint + áfa összegben jelölte meg. A 32/20103. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján ugyanakkor a másodfokú eljárásban az ügyvédi munkadíj (2)-(4) bekezdésében meghatározott összegének 50%-a állapítható meg, ezért a másodfokú bíróság a II. rendű alperest az igényelt összeg fele részének megfizetésére kötelezte, a 4/A. § szerint az áfa összegét külön felszámítva.

A II. rendű alperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított, 48.000 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket is a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2. és 3. §-ának megfelelően.

Budapest, 2018. június 14.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Kincses Attila s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő